

forundret over, at den højtærede Minister kommer og vil have os til at vedtage et urimeligt Forslag, men det, jeg synes, jeg har Grund til at føle mig en lille Smule skuffet og forundret over, er, at den højtærede Minister vil have os til at vedtage et saadant Forslag samtidig med, at han selv erkender, at det er urimeligt; og det er jo det, den højtærede Minister gør, idet den højtærede Minister som eneste Begrundelse for Nedsættelse af Maksimumsgrænsen angiver Prisniveauet. Prisniveauet er imidlertid højere nu, end den Gang den højtærede Minister brugte denne Begrundelse. Den højtærede Minister forbandt dette Spørgsmaal om en politisk Skuffelse med mit Partis Historie. Jeg vil antage, den højtærede Minister i denne Forbindelse tænkte paa et politisk Nederlag, som mit Parti har lidt. Med hele den massive Maade, hvorpaa Ministeren tager paa Tilværelsen og det politiske Liv, kan jeg ikke tænke mig andet, end at det er det rent talmæssige, han her har tænkt paa. Jeg vil derfor sige til den højtærede Minister, at jeg har aldrig i Historien set Eksempler paa, at et politisk Nederlag har været ødelæggende for dem, der led det, hvis Nederlaget blev lidt for en god Sag; derimod har jeg set mange Eksempler paa, at det har ødelagt baade Mennesker og Partier at vinde Sejre paa en daarlig Sag. Jeg vil bede Ministeren tænke paa det i en ledig Time, hvis en saadan findes.

Den højtærede Minister spurgte: Er da et Kompromis helligt og ukrænkeligt, maa vi da ikke røre ved en Overenskomst, der er sluttet mellem de politiske Partier? Jo, selvfølgelig maa man det. Men jeg maa til Gængæld have Lov til at spørge: Kan det kaldes loyalt, at fire Partier slutter en Overenskomst, hvor hvert af dem opgiver Særkrav, og at derefter de to Partier kommer og tager de Særkrav op, som de har opgivet, og gennemfører disse Særkrav imod de to andre Partier. Det kan ikke kaldes en loyal Fremgangsmaade. Og det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard kan aldeles ikke i denne Forbindelse henviser til, at den Gang det radikale Venstres Ministerium sad, tog man ogsaa Overenskomster op til Revision; for det, der kendetegnede disse Revisioner, var netop, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen sagde, at man fra alle Sider enedes om dem. Jeg synes slet ikke, det ærede Medlem kan være tjent med en saadan Argumentation, at man siger: Vi gennemfører en Nyord-

ning mod de andre Partier, som har sluttet Overenskomst. Skulde det være at sammenligne med, at man i det radikale Venstres Tid har gennemført Overenskomster og derefter sammen med alle Partier har ændret disse Overenskomster? Det ærede Medlem siger, at man har indbudt til Forhandling om denne Sag og har sagt til de andre Partier: Hvis I kunde paavise en anden Form, var der maaske en Udvej. Maa jeg minde det ærede Medlem om, at den Gang det blev sagt — det var den 9. April, efter at Udvalget havde siddet i fire Maaneder —, bad vi om at faa en Udtalelse fra sagkyndig Side, fra Arbejdsløshedsnævnet, men forinden Svaret herfra forelaa, havde det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard sammen med Flertalspartierne afgivet Betænkning i denne Sag.

Jeg forstod, at det var generende for Ministeren at blive mindet om, at han ikke havde udført noget i Henhold til de Henstillinger, der har foreligget fra Arbejdsdirektøren om Gennemførelse af de gældende Kontrolregler. Ministeren siger, at han i den Henseende forholdt sig afventende. Maa jeg for det første sige: skulde det at forholde sig afventende overfor, hvad der er sket, med Henblik paa en fremtidig Ordning, hindre Ministeren i at søge den nuværende Ordning gennemført paa bedst mulig Maade? Dernæst maa jeg minde Ministeren om, at den sidste Henvendelse fra Arbejdsdirektøren blev afgivet den 16. December, altsaa efter at Ministeren vidste, at Forsøget fra Arbejdsnævnets Side paa at faa en Overenskomst i Stand var glippet.

Ministeren siger dernæst, at min Paavisning af den urimelige Affattelse af Ændringsforslag under Nr. 1 d. er Formalisme. Det kan man selvfølgelig sige. For saa vidt er de Spørgsmaal, der foreligger i Love, Formalisme, som det er formelle Spørgsmaal. Men Forholdet er dog dette, at Reglerne har paalagt Arbejdsgiverne at afkræve Arbejderne Kort og paalagt dem Bødestraf for ikke at gøre det, og efter at man har gjort dette, paalægges man dernæst Arbejderne Bøder, fordi de ikke kræver Paategning. Jeg tvivler om, at det rent juridisk set vil være holdbart at idømme Bøde paa det Grundlag. Jeg beklager, at den højtærede Minister heller ikke i Aar har kunnet tiltræde vort Forslag om en Ændring af Reglerne for Arbejdsgivernes Bidrag. Ministeren siger, som jeg forudsaa, at det er dog ganske givet, at mange af